

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ
 ความสามารถในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึก
 กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร กับการสอนตามคู่มือครู ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลการสอบก่อนเรียน (Pretest) คะแนนผล
 การสอบหลังเรียน (Posttest) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
 มาทดสอบโดยใช้การทดสอบ (t-test) ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยดังนี้

4.1 ผลการวิจัย

- 4.1.1 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบก่อนเรียน
- 4.1.2 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบหลังเรียน
- 4.1.3 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบก่อนเรียนและคะแนน
 ผลการสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลอง
- 4.1.4 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบก่อนเรียนและคะแนน
 ผลการสอบหลังเรียนของกลุ่มควบคุม
- 4.1.5 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่าง
 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
- 4.1.6 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการเรียนรู้
 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.2 อภิปรายผลการวิจัย

4.1.1 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบก่อนเรียน

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในแต่ละทักษะและรวมทั้ง 4 ทักษะ ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลการทดสอบก่อนเรียน

ทักษะ	กลุ่มทดลอง $n_1 = 43$		กลุ่มควบคุม $n_2 = 43$		ค่า t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การฟัง	9.09	2.56	9.56	2.49	.85
การพูด	4.62	1.74	5.30	.96	2.22*
การอ่าน	7.63	2.62	8.58	2.70	1.66
การเขียน	7.19	2.74	7.60	3.49	.62
รวมทั้ง 4 ทักษะ	28.53	6.68	31.05	6.77	1.73

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม ในทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทักษะการพูดมีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มควบคุม มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มทดลอง แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรวมทั้ง 4 ทักษะ ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยรวมไม่แตกต่างกันซึ่งแสดงว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน

4.2.2 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบหลังเรียน

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในแต่ละทักษะและรวมทั้ง 4 ทักษะ ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบหลังเรียน

ทักษะ	กลุ่มทดลอง $n_1 = 43$		กลุ่มควบคุม $n_2 = 43$		ค่า t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การฟัง	17.47	3.08	12.79	3.23	6.87*
การพูด	15.33	3.07	13.51	2.65	2.93*
การอ่าน	15.81	2.91	15.63	2.95	.29
การเขียน	15.37	2.68	13.30	3.11	3.31*
รวมทั้ง 4 ทักษะ	63.98	7.26	55.23	8.16	5.25*

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งสองกลุ่มในทักษะการอ่าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนในทักษะการฟัง การพูด การเขียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมทั้ง 4 ทักษะ ก็พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู

4.1.3 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบก่อนเรียนและคะแนนผลการสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบก่อนเรียน และคะแนนผลการสอบหลังเรียนในแต่ละทักษะและรวมทั้ง 4 ทักษะของกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การทดสอบความแตกต่างระหว่างผลการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนผลการสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

ทักษะ	คะแนนการทดสอบหลังเรียน		คะแนนการทดสอบก่อนเรียน		ค่า t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การฟัง	17.47	3.08	9.09	2.56	16.07*
การพูด	15.33	3.07	4.63	1.75	22.87*
การอ่าน	15.81	2.91	7.63	2.62	16.14*
การเขียน	15.37	2.67	7.19	2.74	17.25*
รวมทั้ง 4 ทักษะ	63.98	7.26	28.53	6.68	36.74*

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการสอบก่อนเรียนและคะแนนผลการสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองในแต่ละทักษะและผลรวมทั้ง 4 ทักษะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนผลการสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนผลการสอบก่อนเรียน ในแต่ละทักษะและรวมทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งแสดงว่าวิธีสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพื่อการสื่อสารช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นในทุกทักษะ

4.1.4 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบก่อนเรียนและคะแนนผลการสอบหลังเรียนของกลุ่มควบคุม

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบก่อนเรียนและคะแนนผลการสอบหลังเรียน ในแต่ละทักษะและรวมทั้ง 4 ทักษะ ของกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การทดสอบความแตกต่าง ระหว่างผลการทดสอบหลังเรียนและคะแนนผลการสอบก่อนเรียนของกลุ่มควบคุม

ทักษะ	คะแนนการทดสอบหลังเรียน		คะแนนการทดสอบก่อนเรียน		ค่า t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การฟัง	12.79	3.08	9.56	2.49	8.33 [*]
การพูด	13.51	2.65	5.30	.96	21.19 [*]
การอ่าน	15.63	2.95	8.58	2.70	19.33 [*]
การเขียน	13.30	3.11	7.60	3.49	22.38 [*]
รวมทั้ง 4 ทักษะ	55.23	8.16	31.05	6.77	35.50 [*]

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการสอบก่อนเรียนและคะแนนผลการสอบหลังเรียนของกลุ่มควบคุมในแต่ละทักษะและผลรวมทั้ง 4 ทักษะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนผลการสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนผลการสอบก่อนเรียน ในแต่ละทักษะและรวมทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งแสดงว่าวิธีสอนภาษาอังกฤษตามคู่มือครูช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นในทุกทักษะ

4.1.5 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในแต่ละทักษะและรวมทั้ง 4 ทักษะผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ทักษะ	กลุ่มทดลอง $n_1 = 43$		กลุ่มควบคุม $n_2 = 43$		ค่า t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การฟัง	8.37	3.41	3.23	2.54	7.91*
การพูด	10.70	3.07	8.21	2.54	4.10*
การอ่าน	8.19	3.33	7.05	2.04	1.82
การเขียน	8.19	3.11	5.70	1.67	4.62*
รวมทั้ง 4 ทักษะ	35.44	6.33	24.19	4.47	9.53*

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนในทักษะการฟัง การพูดและการเขียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนทักษะการอ่านมีค่าเฉลี่ยของคะแนนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารวมทั้ง 4 ทักษะ ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู

4.1.6 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในแต่ละทักษะและรวมทั้ง 4 ทักษะผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน ความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ทักษะ	กลุ่มทดลอง $n_1 = 43$		กลุ่มควบคุม $n_2 = 43$		ค่า t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การฟัง	16.26	3.25	10.56	2.36	9.29*
การพูด	14.72	3.40	11.33	2.36	5.38*
การอ่าน	15.14	2.87	13.09	2.72	3.39*
การเขียน	14.60	2.59	10.98	2.87	6.15*
รวมทั้ง 4 ทักษะ	60.72	7.17	45.95	6.93	9.71*

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 พบว่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละทักษะคือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และรวมทั้ง 4 ทักษะ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพื่อการสื่อสารมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู

4.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพื่อการสื่อสารกับวิธีการสอนตามคู่มือครู จากการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทั้ง 4 ทักษะ ของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่า ก่อนการทดลองนักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีความรู้ ความเข้าใจทางภาษาและความสามารถในการสื่อสารเท่าเทียมกัน เมื่อสิ้นสุดการทดลองได้ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวัดความคงทนในการเรียนรู้ ผลปรากฏว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวมทั้ง 4 ทักษะของทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งเอาไว้ ผู้วิจัยจึงขออภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ในการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในทักษะการอ่าน ของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันมากนักนั้นอาจจะเป็นเพราะว่า ในการสอนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพื่อการสื่อสารจะเน้นการอ่านโดยแบ่งกลุ่มย่อย นักเรียนจะเข้ากลุ่มตามที่ครูจัดให้ซึ่งภายในกลุ่มนักเรียนจะได้ฝึกทักษะกระบวนการกลุ่ม มีการช่วยเหลือและกระตุ้นซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิธาดา สีนประจักษ์ผล (2536) และในการฝึกทักษะการอ่าน นักเรียนมีการช่วยเหลือกันในการค้นหาความหมายคำศัพท์ ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน แล้วช่วยกันสรุปโดยการแลกเปลี่ยนกันถาม-ตอบ เพื่อตรวจคำตอบ จากกิจกรรมเหล่านี้ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการอ่านดีขึ้น แต่การทำกิจกรรมกลุ่มอาจจะช้าหรือเสียเวลาไปบ้าง แต่ก็เป็นไปตามตามหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ส่วนการสอนอ่านตามคู่มือครูจะเน้นการอ่านด้วยตนเอง คืออ่านเรื่องในใจแล้วจึงเข้ากลุ่มช่วยกันหาความหมายคำศัพท์ ช่วยกันเล่าเรื่อง อ่านออกเสียง แสดงบทบาทสมมุติ และตอบคำถาม ซึ่งในการฝึกอ่านในใจด้วยตนเองจะมีส่วนทำให้นักเรียนได้มีเวลาในการอ่านและทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้มากกว่าการอ่านแบบกลุ่มย่อย อีกทั้งยังได้เล่าเรื่องและแสดงบทบาทสมมุติ เป็นการเสริมทักษะในการฝึกอ่านให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่วนคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทักษะการฟัง การพูด การเขียน และคะแนนเฉลี่ยรวมทั้ง 4 ทักษะนั้น กลุ่มที่สอนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพื่อการสื่อสารมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามคู่มือครู ทั้งนี้เป็นเพราะว่า

1.1 นักเรียนได้รับทราบว่าตัวเองจะเรียนรู้อะไรในแต่ละชั่วโมง โดยการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ของภาษาให้นักเรียนทราบในขั้นนำ ก่อนที่จะเริ่มเรียนเนื้อหาในแต่ละครั้ง ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้รับรู้และทราบเป้าหมายอย่างชัดเจนในการเรียนในชั่วโมงนั้นว่าจะเรียนภาษาในหน้าที่ใด เพื่อวัตถุประสงค์ใดและจะต้องปฏิบัติอย่างไรในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน

1.2 การฝึกทักษะทางภาษานักเรียนจะได้รับการฝึกจากสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้ โดยใช้แบบฝึกกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนใช้การสื่อสารแบบสองทาง (Two-way Communication) คือเป็นทั้งผู้ส่งสารและรับสาร หรือแบบข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) ที่เป็นรูปธรรมและใกล้เคียงกับสถานการณ์ในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้นักเรียนรู้ว่าภาษาที่ใช้นั้นใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใดและควรใช้อย่างไร นอกจากนี้แบบฝึกกิจกรรมยังเป็นสื่อที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียนเพราะในการฝึกทักษะทางภาษาจะทำในลักษณะกิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมคู่ นักเรียนต้องช่วยเหลือให้คำแนะนำซึ่งกันและกัน อันก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันและทำให้นักเรียนมีความกล้าและมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นทุกทักษะ

1.3 ในการเรียนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร นักเรียนจะได้รับทราบข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ถึงความสำเร็จ หรือความล้มเหลวในการสื่อสารของนักเรียนอย่างทันทีทันใดหรืออย่างรวดเร็ว จากการสัมภาษณ์ การถาม-ตอบ หรือจากการสนทนา ตลอดจนจากการทำแบบฝึกหัดในแต่ละชั่วโมง เมื่อนักเรียนได้ทราบถึงความสามารถหรือข้อบกพร่องของตนเองอย่างทันทีทันใด นักเรียนก็จะนำผลนั้นมาปรับปรุงแก้ไข หรือพยายามที่จะหาทางใช้ภาษาเพื่อที่จะสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์มากขึ้นตามลำดับ ทั้งในทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

2. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทักษะการพูดสูงกว่าทุกทักษะ อาจเป็นเพราะว่าในการฝึกทักษะโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการใช้การสื่อสารแบบสองทาง (Two-way Communication) ในลักษณะกิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมคู่ นักเรียนต้องสนทนา ต้องสัมภาษณ์ ต้องถามจึงจะได้มาซึ่งข้อมูลที่ขาดหายไป ซึ่งในขั้นการฝึกทักษะโดยใช้แบบฝึกกิจกรรม ครูจะมีหน้าที่เพียงอธิบายวิธีการดำเนินกิจกรรมและให้ความช่วยเหลือนักเรียนในบางขณะเท่านั้น ส่วนในการฝึกนักเรียนจะต้องฝึกปฏิบัติเองโดยที่ครูจะไม่กำกับหรือแนะนำ แก้ไขในสิ่งที่ผิดพลาดในทันที เช่น การออกเสียง

การใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษา ฯลฯ เพราะการที่นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษ ออกมาถือว่าเป็นสิ่งที่น่าพอใจแล้ว เมื่อนักเรียนคุ้นเคยกับการใช้แบบฝึกกิจกรรมแล้ว (ประมาณ 2-3 แผนการสอน) ครูจึงแนะนำแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดเหล่านั้นแบบเสนอแนะเป็นส่วนรวม หรือเป็นรายบุคคลในขณะที่ยังนักเรียนฝึกกิจกรรมแล้วมีปัญหาต้องการความช่วยเหลือ จากการแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดในลักษณะที่กล่าวมา เป็นผลทำให้นักเรียนมีความกล้า มีความมั่นใจในการพูด กล้าสนทนา กล้าสัมภาษณ์ กล้าถาม-ตอบ มากยิ่งขึ้น ผลที่ตามมาคือ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทักษะ การพูดสูงกว่าทักษะอื่น

3. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มที่สอนตามคู่มือครูพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นทั้ง 4 ทักษะ คือทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การเตรียมตัวให้พร้อมของครูผู้สอนในด้านการเตรียมสื่อ อุปกรณ์ และการศึกษาคู่มือครูอย่างละเอียดและอย่างเข้าใจ พร้อมทั้งจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่คู่มือครูเสนอแนะเอาไว้ แม้ว่าในคู่มือครูจะไม่ได้แยกให้เห็นชัดเจนว่าขั้นนำ ขั้นสอน เป็นอย่างไรแต่หากครูศึกษาและคัดเลือกวิธีจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมในแต่ละเนื้อหาแล้วย่อมจะทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างมีระบบและอย่างมีความหมายมากยิ่งขึ้น

4. จากการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยในการวัดความคงทนในการเรียนรูพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่สอนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร สูงกว่ากลุ่มที่สอนตามคู่มือครู ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งเอาไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

4.1 การสอนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดบทเรียนที่ชัดเจน มีตัวอย่างและสถานการณ์ที่จำเป็น ที่นักเรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนแบบเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ โดยการสนทนา สัมภาษณ์ ถาม-ตอบ เพื่อที่จะได้มาซึ่งข้อมูลที่ขาดหายไปมาเติมให้แบบฝึกกิจกรรมนั้น ให้เสร็จสมบูรณ์ จึงทำให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาได้อย่างมีความหมายที่เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นไปตามหลักทฤษฎีความจำที่ก่อให้เกิดความจำระยะยาว จึงมีผลทำให้นักเรียนมีความจำระยะยาว หรือความคงทนในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

4.2 จากการที่ครูจัดทำแบบฝึกกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร นอกจากจะเป็นการช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นแล้ว ยังช่วยให้ครูมีเวลาในขณะที่ยังนักเรียนฝึกกิจกรรมนั้น มาดูแลหรือให้ความช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล ในกรณีที่นักเรียนที่ไม่เข้าใจ หรือพัฒนาการช้า ตลอดจนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ให้มีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาอย่างมั่นใจ อันจะส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

นอกจากนี้การสอนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพื่อการสื่อสารยังช่วยให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรประถมศึกษาในปัจจุบัน เพราะเป็นการเรียนที่นักเรียนได้มีโอกาสลงมือทำกิจกรรมเอง ครูผู้สอนเพียงแต่คอยเป็นผู้ช่วยเหลือ และประสานงานระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ให้ดำเนินกิจกรรมภายใต้ขอบเขตและกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ บางครั้ง เมื่อพบปัญหานักเรียนต้องช่วยกันแก้ปัญหาเอง นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดี เป็นการฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะนักเรียนได้มีโอกาสช่วยเหลือกัน เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ มีความมั่นใจในเนื้อหา และไม่รู้สึกเครียดในขณะที่เรียน และจากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่ทำให้ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งเอาไว้ ดังนั้น รูปแบบการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร จึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในระดับชั้นประถมศึกษาได้เป็นอย่างดี